

- ‘Quid lingua simulas, quod ab imo pectore damnas,
 Oreque persuades, toto quod corde refutas?
 Sit veluti talem pudor ingens ducere nuptam.’
- 240 Vir sapiens contra respondit et intulit ista
 ‘Absit, quod memoras! dextrorsum porrigere sensum.
 Noris, me nihilum simulata mente locutum;
 Nec quicquam nebulae vel falsi interfore crede.
 Nullus adest, nobis exceptis namque duobus.
- 245 Si nossem temet mihi promptam impendere mentem,
 Atque fidem votis servare per omnia cautis;
 Pandere cuncta tibi cordis misteria vellem.’
- Tandem virgo, viri genibus curvata, profatur
 ‘Ad quaecunque vocas me, domne, sequar studioso,
 1892. 10. 11
 Rud. I.
- 250 Nec quicquam placitis malim praeponere jussis.’
 Ille dehinc ‘piget exilii me denique nostri,
 Et patriae fines reminiscor saepe relictos:
 Idcircoque fugam cupio celerare latentem;
 Quod jam prae multis potuissem forte diebus,
- 255 Si non Hiltgundem solam remanere dolerem.’
 Addidit has imo virguncula corde loquelas
 ‘Verum velle meum, solis his aestuo rebus,
 Praecipiat dominus, seu prospera sive sinistra,
 Ejus amore pati toto sum pectore praesto.’
- 260 Waltharius tandem sic virginis inquit in aurem
 ‘Publica custodem rebus te nempe potestas
 Fecerat, idcirco memor haec mea verba notato:
 Inprimis galeam regis tunicamque trlicem
 Assero, lorica[m] fabrorum insigne ferentem

237 quod ab C. 238 ore mihi fingis toto H. quod toto corde D.
 240 respondens rettulit D. 242 nolis me nichilum D. 243 nebuli D.
 fraudis vel falsi I. 245 temet num promptam D. 246 vocis D.
 249 at quocunque D. 250 mali D. 251 exitu (? exilii) D.
 253 meditor I. 255 hiltgundam D. 257 fehlt A. C. D. I. 260 in
 aure D. 261 te rebus namque. 264 affero (?) A. affer H.